

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

14 Quibus modis pignus, hypotheca soluantur, et liberentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

Pignoribus, & ibidem innocentius, Azo, & alii, de quibus Contrauas lib 1 variar. resolut. cap. 7. nu. 1. & 2 Angelus in verbo Dic. nu. 11. Silueter. codem verbo, quastio 12. & in verbo Restitutio. 6. q. 5. Secunda est opinio, cum esse potissimum ceteris omnibus anterioribus, tam tacitis, tunc expressis. Ita Cynos, Ioann. Andreas, Petrus, cognomento Belapertica. Aretinus, & alii, de quibus Silueter, & Cardinalis & Panormitanus in c. ex litteris de pignoribus: qui quidem Anteores duplii hanc ratione nituntur. Primo, quia in l. Affidus nuper allata, & Autem de equal. doto. § his conseqvens, praefuit ut ceteris omnibus anterioribus, sed qui tunc dicit, nihil excludit. Deinde, quia (vt eorum exemplo yrar) si vincere videntem te, vincere etiam te, ex c. Authoritates de concess. Proben. in Sexto. Sed qui mutuum dat ad reciendam, vel extiendam naum, ceteris anteponit creditonibus qui sunt antiquiores. L. Interdum, & s. q. qui potiores in pignori habeant. Atqui dote pignus positionis est nisi quam haec hypotheca, ut habetur in Actione de equal. doto. §. His conseqvens, ergo dotalis hypotheca est omnium postillima. Tertia opinio eorum est, qui volunt, Dotalem quam dixi hypo. hec anteferri expedita hypotheca, quae solo consensu est contraria, non tamen in eum posse ad creditorem transit, quia possessor pignoris semper anteferit ceteros creditores.

In hac questione illud mihi in primis dicendum videatur, sepe Principum legibus, aut ciuitatum, aut populi status, dotalem hypothecam anteponit ceteris hypothecis anterioribus tacitus quidem, sed non expressis. Deinde, in iure communis rametis res est dubia, primum tanquam elei communem, & probabilitatem, ac venorem existimat. Nam in l. Affidus, & Autem de equal. doto. solum videtur anteferim aliis hypo. hecis, quae priuilegio legis sunt potiores, ergo solum anteferit tacitas hypothecas antiquiores non expellit: idque ratione naturali tunc videatur ostendit, quia priuilegium vi legis acquisitum, potest facili lege tolli, cum si beneficium a lege concilium, ac praelegimus, quod quis vigilando, & sibi cauendo acquisitum, non solet legere autem.

Quares, an dotalis hypotheca si potior ceteris posterioribus quidem tempore, sed expellit? Aretius negat eile potiores, vel etiam Alexander recte Negulianum in loco supra nominato. At oppositum magis ad veritatem accedit, iuxta Conart. & Negulianum sententiam ex Baldio, Dyno, Saliceto, & alii, quos idem Conartius profectus ibidem vero dute sunt dotes, hypotheca prior posteriori potior est, & ideo si mater secundo nupluit; liberi ex priori matrimoniio geniti, in recuperanda dote post mortem matris, filii ex secundo matrimonio natus preceperunt. L. Affidus, C. Qui potiores in pignoribus habent. & Autem de equal. doto. §. His conseqvens est.

Quares, an hypotheca dotalis, si expressa sit, anteferatur alicui hypothecis antiquioribus expellit. Due sunt tentia, una est alicuius, tam anteferi, quam probavit Atenius, Angelus, & Baldus recte Negulianum de pignoribus, par. 2. memb. 4. nu. 99. Altera sententia negat ceteris praefundam hypothecis quam sequitur Negulianus, pro eius confirmatione, Glossam, Salicetum, & alios in medium producens, eadem quoque sententiam Conartius, & Antonius Gontes probant & sequuntur. Rogabis, an idem priuilegium, & praerogatum hypothecae dotalis habeat etiam hypotheca obligata pro donatione proprie nuptias, vel pro artibus, bonisue parapietralibus, cum eorum administratio penes manutinet est, vel pro incremento doto? Respondeo: quamvis horum singula tacitam hypothecam habeant, ut antea probati: nus tamen praealationis solum habet hypotheca pro dote, vel pro incremento doto obligata: hoc enim colligitur ex l. Affidus, & Autem de equal. doto. superius dictis, & ita docet Negulianus de pignoribus, par. 2. memb. 4. nu. 46. vbi Baldus, Angelus, Salicetum, Iohannes, & Glossam, eius sententia probat auctores. Quares itdem, An us, & priuilegium, quod habet hypotheca do-

talis, conuenient non totum mulier, sed etiam satis heteribus? Respondeo, id iuriis & priuilegiis competeat suis, & certis eius creditonibus, qui sibi haereses necessarii, non tamen heteribus ab intellecto, aut extraneis ex testamento instituti. Ita communis opinio, ut ait Negulian. eo in loco, quem paulo ante nominauimus.

Quibus modis pignus & hypotheca soluatur, & liberetur.

C A P V T XIV.

TALIS Titulus loco sexto extat in libro 20. Digestorum, libro cuam Codicis 8. Titulus 26 est de remissione pignoris, & Titulus 31. de Lutitione pignoris.

Generaliter duobus modis pignus liberatur: Aut quia debitor totum debitum solvit, Aut quia creditor satisfecit. Item liberatur ff. Quibus modis pignus, vel hypotheca soluatur. Tunc autem est creditor iustitium, cum is sua ipsa te contentus, ut debitor ita omnibus obligationibus liberetur. L. Si rem alienam §. omnis pecunia ff. de pignorat. act.

Speciatim vero multis modis pignus, vel hypotheca finitur & liberatur, his neceps qui sequuntur.

Primo, pignus redimitur solutione totius debiti. L. Item liberatur ff. Quibus modis pignus, vel hypotheca soluatur. & pignoris causa, C. de pignorat. actione.

Secundum redimitur pignus remissione: ut si creditor debetur, vel pignus remittatur. L. Solutum ff. Quibus modis pignus soluatur. Si pactio iudicata est, non petenda pecunia debita. L. Solutum. §. Si quasi ff. de pignorat. act. & l. Si tibi. §. de pignore ff. de pacta.

Tertio, pignus soluitur alienatione eius facta a consensu & voluntate creditori. L. Si consensit ff. Quibus modis pignus soluatur. Si pignus facta est de non petenda pecunia debita. L. Solutum. §. Si quasi ff. de pignorat. act. & l. Si probanuntur. C. de remissione pignoris: nulli creditor, iusta sui pignoris causa, in alienationem consenserit.

Quarto, liberatur pignus soluto, & clauso tempore: quia datum, vel obligatum creditor solet ad tempus. L. Item liberatur ff. Quibus modis pignus, vel hypotheca soluatur.

Quinto, finitur & desinit pignus, cum datu est sub conditione, eaq; conditio iam deficit. L. Solutum. §. si quasi ff. de pignor actione.

Sexto, soluitur pignus, cum lata est a Iudice sententia, qua debitor ab omnibus obligationibus liber declaratur. L. Si deferente ff. Quibus modis pignus soluatur.

Septimum, liberatur pignus, si creditore deferente, iurat debitor se nihil creditori debet. L. Si deferente, iam antea citata.

Octauo, finitur, & recuperatur pignus, cum debitor consensu creditori, soluent creditori sui creditoris, vel alio quilibet modo satisfecerit. L. Solutum. §. solutum ff. de pignor actione & in l. si rem alienam. §. Omnis pecunia ff. de pignor actione, habetur in hunc modum: (Satisfactum autem accepimus, quemadmodum voluit creditor, licet non sit solutum, sive alii pignoribus sibi caueri volo, ut ab hoc recedat, sive fidei consensibus, sive dato reo, id est, ut Glossa explicat, alio, qui recipiat in se obligationem, animo, & voluntate liberandi pignus, sive pretio aliquo, sive noua conventione, & generaliter dicendum erit, quotiescedere volunt creditor a pignore, videtur ei satisfactum, si, ut ipse volunt, sibi cauit, licet in hoc deceptus sit.) Ita lex.

Nono, pignus redimitur redditione instrumentis publicis, vel traditione scriptis, vbi habent pecunia credita, & mutua data. L. Labee ff. de pactis, & l. creditricem. C. de remissione pignoris, codem modo pignus liberatur pro confessione pecunie probata. L. pecunia. C. de solutionib.

Dicimmo, soluitur pignus empione, videlicet si credi-

tor

620
tor à debito pignus emerit. *I. Thui. ff. Quibus modis pignus solvatur.*

Vnde cùm pignus finitur subscriptione creditoris, vt si creditor nomen suum subscríbat in chirographo debitoris, vel in alio instrumento, in quo debitor profiteatur alteri sc̄cum contrahenti rem esse obligatam, non creditor. *I. Titig. ff. Quibus modis pignus solvatur.*

Duo dēcimō, pignus liberatur, quando debitor offert debitam pecuniam creditori, & ipse creditor recipere eam recusat, & debitor coram testibus, fide dignis depositum in māfopio obligato apud hominem fideliem, vel locum religiōnum, *I. Nec creditur. C. de Pignorat. act.*

Decimotertio, pignus nouatione perimitur. *I. Solutum. ff. de Pignorat. act.* autem Nouatio, prioris debiti in aliām obligationem translatio, minūm cū ex precedenti causa ita noua constituitur, vt prior extinguitur. *I. Nouatio. ff. de Nouatione.* Vnde omnis obligatio, quæcunque sit illa, potest nouari, dummodo secunda, in quam transfunditur, valeat ciuitate, vel naturaliter, & dummodo ita expellere agatur, vt fiat nouatio: alioqui secunda obligatio, non est nouatio, sed erunt due obligations, quācūm una accedit ad alteram. *I. Omnis res. ff. de Nouationibus.* Ut pignus itidem nouatione finitur, debet nouatio esse voluntaria, non necessaria: qualis est ea, quā fit per litis contestationem, aut iudicis sententiam. *Glossa in I. Solutum. ff. de Pignorat. act.*

Potestō, dissoluitur pignus solo consensu creditoris, sicut solo consensu contrahitur. *I. Si probaverit. C. de permis. pignor. & Glossa in I. Si tibi. §. de pignore. ff. de pātis.* Item, quando pignus creditor maiest tractauit, ita vt aliquid improbe in eo fecerit. Vnde in *I. eleganter. §. vlt. de pignor. act.* dicitur: (Si quis profluum ancillam, quam pignori accepit, illico pignus ancillæ solvitur.) Hisce igitur, quos excepti modis pignus atq; hypotheca tediuitur, sive solvitur.

Secundō queritur, An pignus per debitorem alienatum consensu creditoris, si postea iterum à debito fuerit acquisitum, recidat in pristinam obligationem, quā omnia bona praesentia ut futura erant obligata generaliter creditori. Respondeo, minimè. *I. Solita C. de remiss. pignor.* Porro non recidit pignus, si recusat ab debito rem ex alia causa, & elutus ex legato, donatione, ex dote data, ex empriōne: recedit tamen, si reverteratur ab debito rem ex eadem, vel connexa causa, ex qua fuit alienatum: quemadmodum si debitor pignus ex parte redimit, vel iterum acquisitum, ex pacto ad iectionis in diem, vel ex pacto legis commissiorū. *Glossa in I. Solita. C. de remiss. pignor.*

Tertiō queritur, An quando solvitur pignus solo consensu creditoris, id locum habeat in omni pignore, videlicet, in eo etiam, quod traditione rei in creditorem non traxit, an solum in eo quod est traditum creditor, quās est hypotheca. Duæ sunt opinōes: una est afferentum, solum habere locum in eo, quod non propriū dicitur pignus, quod penes debitorem manet. Bartolus, Salceius, & alii, de quibus Neguliantius tractatu de pignorib. par. 6. mem. 3. num. 33. id probant, quia tale pignus solo consensu contrahitur, ac propriea etiam solo consensu dissoluitur: illud vero, quod propriū pignus est, & transfirat ad creditorem, non solo consensu contrahitur, sed traditione rei. Altera opinio est, omne pignus intelligi, ita Baldus & Angelus: teste Neguliantius, in eo loco, quem paulo ante protulit. Verum prima opinio est communis, & magis veritati fuit, videtur auctor ait Neguliantius.

Quarto queritur, An remissione, vel redditione pignoris facta à creditore, eo ipso facta remissio debiti censatur? Respondeo, minimè. *I. §. t. ff. Quibus modis pignus solvatur. I. pecunia. C. de solutionibus.* Et postquam *ff. de pātis.* Ceterum remissio debito à creditore, eo ipso remissum esse pignus intelligitur. *I. §. t. ff. Quibus modis pignus solvatur.* Ratio vniusque est, quia soluto principali vinculo, &

extincta obligatione primaria, dissoluitur, & permissum quod accedit, non ē contraria.

Quānam actiones ex Pignore oriāntur.

CAPUT XV.

EX Pignore nascuntur duæ actiones, quarum una dicitur in iure pignoratia, altera Hypothecaria, sive Seruana Pignoratia, est actio personalis, vt dicitur in *I. vlt. ff. de distracti. pignorum.* Hypothecaria, est realis, ut colligiatur ex *l. eos. C. qui potiores in pignor. habent. & l. pignori. ff. de pignorib. & L. pignoris. C. eodem tituli.* Raro bonus est, quia pignoratia actio ostium ex contractu pignoris. Omnis autē actio, quā exīstit ex cōtractu, vel quasi cōtractu, ex delicto, vel quasi delicto est personalis, & promulgatā est in personam, & deinde in tem ratione personae, quā contraxis, vel deliquit. Hypothecaria actio nascitur ex iure, hoc est, ex iure, quod creditor acquisiuit ad pignus possidendum, & repetendum, si fuerit ipso sublati. Omnis autē actio, quā ostium ex domino, vel ex iure ad rem, est realis, quia est impliciter in rem ipsam, quā vindicamus rem nostram, vel perséquimur ius nostrum acquisitum in re, vel ad rem.

Pignoratia actio est duplex, directa, & contraria. Directa competit debitori in creditorem ad repetendum pignus suum, & id, quod sua interest, eo quod totum debitum soluent, aut iam creditori satisficerent. Est igitur debitori ius repetendi pignus, & suūctus pignoris, & id, qui possint compensari damna, quā pignus accepit, dolo, vel lata, vel leui culpa creditoris. *I. Pignori. C. de pignorat. actione.* & *I. Si rem alienam. ff. eod. tit.*

Actio pignoratia contraria, conuenit creditori ad exigendas impensas necessarias, quas fecit in pignore tenuendo, retinendo, conservando. *I. Si necessaria. ff. de pignor. act.* habet etiam ius contra debitorem, si tem alienam inchoat, vel in iusto domino sibi pignori dedit, vel propriam, alteram obligatam, cum utique debito non sufficeret. *I. Si rem alienam. ff. de pignor. actio.* Si res itidem pro auro datum sit loco pignoris. *I. Si quis in pignore. ff. de pignor. actione.* Si rem alienam sit, qui sibi sive fuit oppigneratus, *I. Si seruit. ff. eodem titulo.*

Actio hypothecaria conuenit creditori ad pignus possidendum, quia est fibi iure obligatum. Vnde agit in iudicio creditor, vt illud retineat acceptum, recuperet fibi abatum, ita vt vendat & alienet, quia fibi definito tempore debitor non solviet, vel non satisficerit. *Instit. de atti. §. Item Seruana,* competit etiam hæreditibus creditoris contra debitorem. *I. t. C. Si unus ex pluribus heredibus creditris, vel debito, & conuenit cotutia debito etiam & hæredes eius, l. perfecutione, C. de pignor. & Hypothec. & l. t. C. Si unus ex plur. hered. citata. Convenit etiam creditor contra tertium possessorum, penes quem pignus est, *I. pignori. ff. de pignori. & l. pignori. C. eodem titulo.* & contra empionem, qui emit pignus à debito, vt ex pretio satisfaciat debitor creditori, & postea non satisficerit, *I. distracti C. de pignoribus. & hypothece.**

* *

*